

BU BİR MEDENİYET DEĞİŞTİRME OLAYIDIR!

Münir Aktolga

Haziran-2010

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ:.....	1
BİR İNFORMASYON İŞLEME SİSTEMİ OLARAK İNSAN.....	2
VE “MEDENİYET-KÜLTÜR- BİLGİ DEĞİŞTİRME OLAYI.. ..	2
PEKİ, YA KAPİTALİZMİN GELİŞME SÜRECİ	3
ŞİMDİ, YUKARDAN AŞAĞIYA VE AŞAĞIDAN YUKARIYA DOĞRU GELİŞEN BU SÜREÇLER İÇİNDE KÜRT SORUNUNUN YERİNİ GÖRMEYE ÇALIŞALIM.....	5
KÜRT SORUNU NASIL ÇÖZÜLÜR.....	7
SON GÜNLERİN BAZI TARTIŞMA KONULARI:	8
“TÜRKİYE FİLİSTİNLİLERİ KURTARMAYA KALKACAĞINA ÖNCE KENDİ KÜRT SORUNUNU ÇÖZSÜN”!.....	8
“HÜKÜMET APO'YU-PKK'YI TANIMALI, KÜRT SORUNUNU BU ŞEKİLDE ÇÖZMELİYİMİŞ”.....	9
YENİ BİR “ULUS DEVLET” KURMA HAYALİ NEDEN 21.YY GERÇEKLERİYLE BAĞDAŞMIYOR.....	10
BİR NOKTA DAHA: HA SAHİ, NE OLDU ŞU “YENİ-SOL” PARTİ.....	11

GİRİŞ:

Evet, bu bir medeniyet değiştirme olayıdır, buna bağlı olarak da bir tür medeniyetler çatışmasıdır. Bunun üstüne kapitalizmin gelişmesi süreci ve sınıf mücadeleleri de eklenince süreç olağanüstü karmaşık hale geliyor!..

İşte benim Türkiye toplumunun tarihsel evrimine ilişkin olarak kırk yıldan beri süregelen çalışmalarımın özeti bu-yukardaki bu cümle! Ve ben diyorum ki, olayı-Türkiye'deki sınıf mücadeleleri olayını bu tarihsel perspektifle ele almadan, bırakınız sorun çözmeyi, Türkiye'de ne olup bittiğini bile anlayamazsınız. Bu durumda, mücadele tamamen bilişsel platformun dışına kayar duygusal bir zemine indirgenir. Bugün olan da budur zaten.

Bugün Türkiye'de ne olup bittiğini açıklayabilme çabaları iki grupta toplanıyor:

1-Batıcı-batı kültürü, bilgi sistemiyle yoğrulmuş, Tanzimat'tan beri süre gelen “batılılaşma” sürecinin ürünü olan “solcu”-“sağcı”-“liberal” “aydınlar” süreci açıklayabilmek için, bilinç dışı olarak sahip oldukları “batılı” bilgi temeline başvuruyorlar. Toplumsal gelişme sürecini-bu sürece ilişkin informasyonları- sahip oldukları bu bilgilerle değerlendirerek toplumu açıklamaya çalışıyorlar. Batı'da, bir Almanya, bir Fransa, bir İngiltere ne ise, nasılsa, Türkiyeyi'de bu modellere göre bir kalıba oturtmaya, bu şekilde açıklamaya çalışıyorlar. Bu durumda varacakları sonuç ise, en fazla, “Türkiye modeli Fransa, İngiltere örneklerine değil de daha çok Almanya örneğine benziyor” şeklinde oluyor. “Almanya'da olduğu gibi yukardan aşağıya doğru bir kapitalistleşme sürecidir bu” diyor ve iş bitiyor!..

Bu durumda, bu kafa yapısıyla Türkiye'yi kavramanız mümkün değil! Çünkü Türkiye toplumu, Batı toplumları gibi öyle kent-site temelli bir sivil toplum geleneğine bağlı olarak gelişmiş bir toplum değil. Tarihsel olarak geliştirdiği kendi geleneksel kimliğine-kültürüne sahip çıkarken, aynı zamanda, bunun diyalektik inkârı olarak da gelişen, ve yeni bir kapitalist kimliği-kültürü yaratarak bugünlere gelen bir toplum değil Türkiye toplumu. Varolan antika devletin-Osmanlı'nın- yaşamı devam ettirme mücadelesinde ayakta kalabilmek için icat ettiği bir toplum mühendisliği harikasıyla, yukardan aşağıya doğru bir medeniyet-kültür-bilgi temeli değişimi olayına maruz kalmış, kültürel bir kırılmaya uğrayarak tarihsel olarak ikiye bölünmüş, adeta, içiçe iki paralel toplum şeklinde gelişerek bu günlere gelmiş nev-i şahsına münhasır bir toplumdur o.

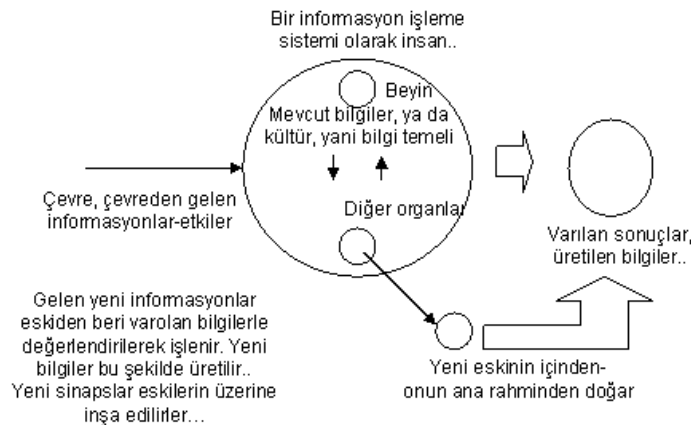
2-Bu "batıcı" kabuğun altında geleneksel kültüre-bilgi temeline bağlı kalarak gelişen toplum ise henüz daha kendi bilincini temsil eden aydınlarını yeni yeni yetiştirmeye başlıyor. Kendini keşfetme sürecinin duygusal aşamasından bilişsel aşamasına yeni yeni ulaşmaya çalışıyor. Bu yüzden, onlar da daha tam olarak farkında değiller-bilişsel anlamda- Türkiye'de ne olup bittiğinin!. Sadece-pragmatik bir kafayla- önelerine çıkan problemlerle boğuşarak yolu açmaya çalışıyorlar-ilerliyorlar.

Benim yaşadığım sürece gelince, bütün bunların ötesinde bir olay bu!. Bir tür erken öten horoz örneğine benziyor! Aslında, yeninin eskinin içinden adım adım çıkması lâzım. Öyle de oluyor zaten; ama süreç beni çok daha önceleri aldı iki adım öteye götürüp bıraktı. Bu yüzden zaten, ben birşey söyleyince acayip acayip bakıyor insanlar bana!. Peki, diyeceksiniz ki, madem öyle "Herşeyin Teorisi'ni" dile getirecek kadar ilerde duruyordun sen, neden şimdiye kadar "herkesin anlayabileceği bir dille" açıklayamadın bu süreci-olayları- niye bekledin bu kadar? Çok basit! Ben de bu sürecin içinde gelişerek ortaya çıktım!. Bu nedenle, bir noktaya kadar benim için önemli olan insanlara birşeyler anlatmak falan değildi, olayı benim kendimin kavrayabilmesiydi. Bu yüzden de hep kendi kendimle konuştum! Varılan sonuçlar o kadar olağanüstüydü ki, önce bunların doğruluğundan benim kendimin emin olmam gerekiyordu. Sonra da, kazasız belasız bunların dile getirilebilmesi, yani çocuğun doğması-benden çıkmasıydı önemli olan!. Bu noktaya gelene kadar, diğer insanlar beni anlamış anlamamış bu benim için o kadar önemli değildi!. İnsan, doğanın kendi bilincini dile getiren bir mahluk değildiymi. O halde bilmek ve bildiklerini dile getirmek için sadece insan olmak yeterliydi. Ben de bunu yaptım.

Şimdi önce şu, "medeniyet-kültür değiştirme" olayı nedir onu görelim:

BİR İNFORMASYON İŞLEME SİSTEMİ OLARAK İNSAN

VE "MEDENİYET-KÜLTÜR- BİLGİ DEĞİŞTİRME OLAYI..

Yukardaki şekil herşeyi anlatıyor aslında! Ama biz gene de devam edelim!..

İnsan, içinde yaşadığı toplumun bir ürünü. O, daha doğduğu andan itibaren, en yakın çevresinden-anne babasından, kardeşlerinden vb-bizim kültür adını verdiğimiz tarihsel-toplumsal olarak oluşmuş belirli yaşam bilgilerini-belirli bir bilgi temelini- alıyor, bunları beynine kazıyarak kişiliğini (hem bireysel, hem de toplumsal anlamda) bunlara göre oluşturmaya başlıyor. Yeni bilgileri de bunları kullanarak üretiyor. Yeni bilgilerin kayıt altına alınacağı sinapslar daima eskiden beri varolan sinapsların üzerine inşa ediliyor¹.

Şimdi, geliyoruz Osmanlı'ya: Osmanlı'nın "batılılaşma" süreci bir medeniyet-kültür değiştirme-değiştirme- olayıdır. Ne demek bu? Devlet olarak insanlara diyorsunuz ki, "şu ana kadar sahip olduğunuz yaşam bilgilerinizi-kültürünüzü, geleneklerinizi bir yana bırakarak, bundan böyle, benim istediğim gibi düşünecek, yaşayacaksınız!". **Devlet gücünü kullanarak, yukardan aşağıya doğru insanların kimliklerini oluşturdukları bilgileri değiştirme olayıdır bu. Sanki insan denilen şey basit bir bilgisayarmış gibi, onun beyinde evrim süreci içinde nöronal programlar şeklinde oluşan bilgileri-software'i-programı çıkarıp bunun yerine kendi istediğiniz başka bir software'i-programı koymaya çalışıyorsunuz!.. İşte, "medeniyet-kültür-bilgi temeli değiştirme" olayı budur! Osmanlı'da II.Mahmut'tan itibaren başlayarak günümüze kadar gelen sürecin özü-mekanizması da budur. Jöntürkleri-İttihatçıları, daha sonra da Kemalizmi-Kemalistleri yaratan mekanizmanın özü budur.**

Ve bunun, direkt olarak, kapitalizmin gelişmesiyle falan alâkası yoktur. Bu, antika devletin, varoluş-gelişme platformunu-kulvarını değiştirme olayıdır. Dikkat ederseniz, bu durumda toplumsal üretim ilişkileri değişerek toplum ve devlet nitelik falan değiştirmiş olmuyor!. Daha önce geleneksel bir antika-İslam (İbni Haldun) devleti olan Devlet, üzerindeki bu eski elbiseyi çıkararak batılı bir devletmiş gibi davranmaya-varolmaya çalışıyor o kadar!² Gene bir yönetici Devlet sınıfı var ortada ve de yönetilen bir reaya! Ancak, fetihçilik dönemi sona erdiği için, artık devşirilecek Hristiyan çocuğu bulamayan Devlet, bu kez Müslüman reyanın çocuklarını alıp "eğiterek" onlardan "baticı" yeni tipten bir devşirme ordusu-kapıkulları sistemi oluşturuyor ve onlarla yönetiyor sistemi!..Aradaki fark bu!..

Bir fark daha var tabii! O da, Devletin, içine girdiği bu yeni kulvarda-varoluş-gelişme platformunda sanki kapitalist bir devletmiş gibi davranmak zorunda kalışı!. Çünkü, fetih yoluyla kendini üretemeyen Devlet, içine girilen bu yeni süreçte, ne yapıp yapıp artık gerçek anlamda üretmek zorundaydı. Yani, mademki "batılılaşmaktan" geçiyordu bu işin-hayatta kalabilmenin- yolu, o halde oyunun kurallarına uyulmalı, Batı'da ne varsa bizde de o olmalıydı; bütün o batılı kurum ve kuralların bize de getirilmesi gerekiyordu yani. İşte, bütün o İttihatçı-daha sonra da "Kemalist Devrimler'in" mantığı-gerekçesi budur! Dikkat ederseniz burada çıkış noktası kapitalizmi geliştirmek falan değildir, yaşamı devam ettirebilme-Devleti kurtarma-mücadelesidir bu!..

PEKİ, YA KAPİTALİZMİN GELİŞME SÜRECİ

Osmanlı'da ve Türkiye'de kapitalizmin gelişmesi süreci ise, içine girilen bu yeni sürecin diyalektik inkârının sonucu olmuştur!

Nasıl mı, çok basit! "Batılılaşmak" için bütün o batılı kurum ve kuralları-bilgileri ülkeye getirmek mi istiyordun sen! Örneğin, banka kurup kredi mi vermek istiyordun köylüye!³ Al işte

¹ Beynimizde informasyonların kayıt altında tutulduğu nöronal bağlantılara sinaps deniyor . Daha fazla bilgi için bak: „Öğrenmek Nedir, Neden Öğreniyoruz, Nasıl Öğreniyoruz“ www.aktolga.de 6. Çalışma..

² Onun bu işi nasıl başardığını bütün ayrıntılarıyla daha önceki çalışmalarda inceledik. Burada tekrar işin ayrıntılarına girmiyorum..

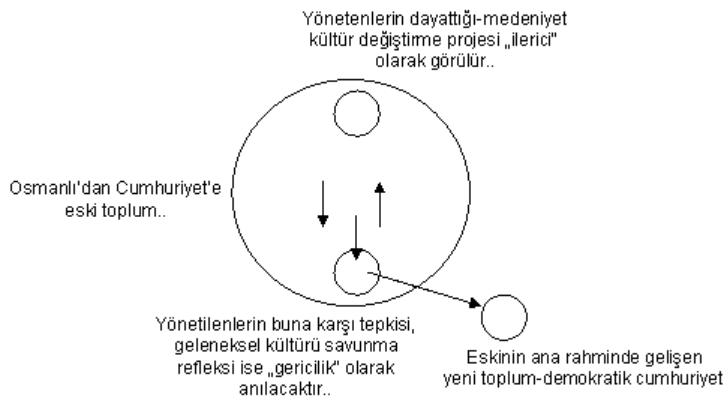
³ Artık fetih yoluyla gelir elde edemeyen Devlet'in, içine girilen bu yeni süreçte daha çok vergi alabilmek için daha çok üretmeyi teşvik etmesi gerekiyordu. Buradaki mantık aynen, bir ineği ne kadar iyi

o zaman! Krediyi alan senin beğenmediğin o köylü elde ettiği ürünü pazara götürüp satarak biraz para kazanmaya başlayınca, bu kez bir sonraki sene işi biraz daha büyütme çabası içine giriyor ve biraz daha fazla kredi alarak bir de traktör almak istiyordu!... Derken, öyle bir an geldi ki, o “cahil”-“göbeğini kaşıyan adam”, yani eski reaya-köylü, dış dinamiklerle de bütünleşerek dünya pazarları için üretim yapmaya başladı! Bir adım sonra da, siyaset yapmayı da öğrenerek, iktidarı senden almaya, onu kendi çıkarlarına uygun hale getirmek için senin karşına dikilmeye kalkıştı!..Olay bundan ibarettir!

Şimdi, bir an için bütün o “batılılaşma” hikayelerini falan unutun ve bildiğimiz-klasik Osmanlı’yı getirin gözünüzün önüne!. Sonra da, Osmanlı’dan ayrılarak kendi “ulus devletlerini” kuran o Balkan ülkelerini düşünün. Eğer Türkler’in gelişme süreci de aynen o Balkan ülkelerinininki gibi olsaydı (tabi böyle olabilirdi falan demek istemiyorum, sadece bir metafor olarak bu örneği veriyorum), ne olacaktı o zaman? Nasıl ki o Balkan ülkeleri kendi mahalli liderlerinin-kocabaşlıkların vb. önderliğinde devlete-Osmanlı’ya- karşı mücadele ederek kapitalizme geçiş yoluna girmişlerse, bizde de aynı şekilde, Müslüman orta sınıfların-ayanların, eşrafın-önderliğinde gene devlete karşı verilen bir mücadelenin sonunda aşağıdan yukarıya doğru bir geçiş yaşanacaktı⁴. Ama böyle olmadı, bu ayrı bir konu. Demek istiyorum ki, bu işin özü, varolana karşı, mevcut statükoyu temsil eden Devlete karşı-bu Devlet ister İslamcı, ister batıcı kılıkta olsun-onun diyalektik inkârını yaratmak için verilen aşağıdan yukarıya doğru bir mücadeleden geçiyor bu işin yolu. Yeni, ancak bu şekilde eskinin içinden çıkıp gelebiliyor.

Ama ne oldu Osmanlı’da: Devlet “batılılaşarak” kendini kurtarma çabasına girince, onun bu çabası hemen “ilerici” bir çaba olarak kabul edilmeye başlandı!. Tabi bu durumda, devlet “ilerici” olunca, ona karşı aşağıdan yukarıya doğru oluşan-varolanı korumaya yönelik reaksiyonla birlikte, toplumu değiştirme mücadelesi veren Anadolu kapitalizminin güçleri de “gerici” olarak anılmaya başlandılar! Bir yanda, devlet eliyle yukardan aşağıya doğru geliştirilen bir medeniyet değiştirme projesi-süreci, diğer yanda da, buna karşı geleneksel kültürü savunma reaksiyonuyla birlikte, varolanın diyalektik inkârı olarak ortaya çıkan kapitalizmin gelişmesi süreci. İşte, olayı olağanüstü karmaşık hale getiren içiçe geçen bütün bu süreçlerdir..

Bütün bunları şöyle gösterelim:

Burada, Devletin “batılılaşma” (medeniyet-kültür değiştirme) baskısına karşı ortaya çıkan varolanı koruma reaksiyonuyla, yönetilenlerin içinden çıkıp gelen yeninin (varolanın diyalektik inkârının) mücadelesinin aynı şey olmadığını altını çizmek gerekiyor. Evet yeni, yani

beslersen onun da o kadar çok süt ve et vereceği mantığına benziyor!..

⁴ Nitekim, II.Mahmut’a kadar gelişimin doğrultusu buydu. O „devrimci“ Sultan II.Mahmut’tur ki, bütün o yeni yeni palazlanmaya başlayan Müslüman orta sınıfı yok ederek sürece yön değiştiren o olmuştur!..

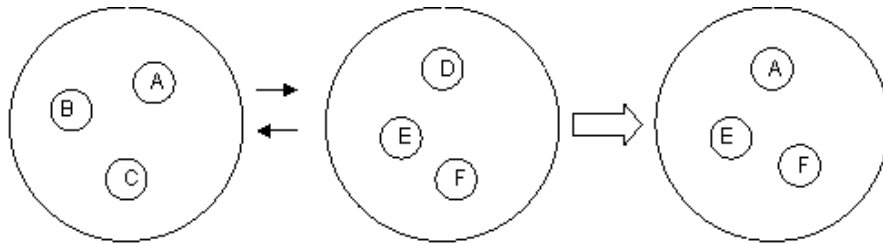
kapitalizmin güçleri de varolana-Devlete karşı mücadele ediyorlar, ama bununla, gene eskinin içindeki bir güç olan “Yönetilenlerin” reaksiyonu aynı şey değildir.

Çok basit bir şekilde, öğrenme ve bilgi teorisi açısından olayı açıklamaya çalışalım:

Devletin temsil ettiği, adına “batılı değerler” denilen bilgi sistemini A, B ve C sinapslarıyla kayıt altında olan bilgiler olarak düşünürüz. Buna karşı, “Yönetilenlerin” sahip olduğu geleneksel değerleri temsil eden-ve İslam çerçevesi içinde sunulan bilgiler de D, E, ve F sinapslarıyla temsil ediliyor olsunlar. Bu durumda, Devlet ve onun “baticı” tebaası hayatı A, B ve C sinapslarıyla kayıt altında olan bilgilere göre yorumlayarak yaşamaya kalkacakları için, bu arada yaşamı D, E ve F sinapslarıyla kayıt altında olan bilgilere göre yaşamaya çalışan “Yönetilenlerle” kapışırlar. Bu mücadele aslında, bir yanıyla, varolan sistemin içindeki bir sınıf mücadelesidir. Ama, dikkat edilirse, o aynı zamanda bir medeniyetler-kültürler çatışması olayıdır da. Osmanlı'nın ve Cumhuriyet'in “ilerici”-“gerici”, “baticı-İslamcı” çatışmalarının kaynağı budur.

Ama bütün bunların yanı sıra, bir de, varolan sistemin ana rahminde gelişen bir “yeni” olayı var.

Bakın bu nokta çok önemli. Evet yeni, eskinin içinden, onun ana rahminden çıkıp geliyor. Bu açık! Bu anlamda onun varolan sistemin “Yönetilenleriyle” ilişkisi bir anne çocuk ilişkisidir. Ama, bir noktaya kadar içiçe geliştikleri için, bunlar sanki bir ve aynı şeymişler gibi görünürler, fakat aslında DNA'ları farklıdır bunların! Annenin-Yönetilenlerin-DNA'ları D, E ve F sinapslarından-bilgilerinden oluşurken, çocuğun DNA'ları artık A,B,C ile D,E,F nin etkileşmesinden (recombination) meydana gelmektedir. Burada söz konusu olan iki medeniyetin etkileşimi olduğu için de, meydana gelecek çocuğun Batı-Doğu-İslam etkileşiminin ürünü olacağı sonucuna varırız. Aşağıdaki şekil bütün bu etkileşimleri gösteriyor! Bu aslında bizim hepimizin doğup büyüdüğümüz, içinde yoğurulduğumuz sürecin-etkileşmelerin şeklinden başka birşey değil!..Biz farkında olalım olmalıyız, bizim hepimiz bir senteziz aslında. Bir yanımız Batı ise diğer yanımız da Doğu'dur-İslam'dır..

Osmanlı'nın-Kemalist Cumhuriyet'in „baticı” bilgi temeli. Onlar hayatın bu bilgilere göre yaşanmasını istiyorlar..

Yönetilenlerin geleneksel-İslamcı bilgi temeli. Onlar da hayatı bu bilgilere göre yaşamak istedikleri için „baticılarla” çatışırlar..

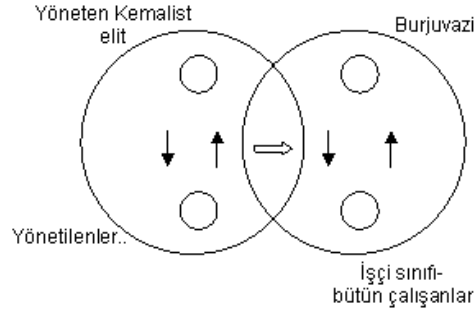
Varolanın ana rahminden doğup gelen yenin-kapitalist sistemin-bilgi temeli ise daha farklıdır. İki bilgi sisteminin-kültürün etkileşmesinin sentezidir bu.

ŞİMDİ, YUKARDAN AŞAĞIYA VE AŞAĞIDAN YUKARIYA DOĞRU GELİŞEN BU SÜREÇLER İÇİNDE KÜRT SORUNUNUN YERİNİ GÖRMENE ÇALIŞALIM..

Doksan yıldır içinde yaşadığımız toplumu-Kemalist Cumhuriyeti Osmanlı artığı “Yönetici” bir Devlet sınıfıyla “Yönetilenlerden” oluşan bir sistem olarak ele almıştık. Bu, aslında Osmanlı'dan bize miras kalan bir yapıdır-sistemdir. Ve arada-eski ve yeni biçimleri arasında-niteliksel olarak bir fark yoktur. Bu sistemin içinde Kürtler'in yerine gelince, o da bellidir aslında. Onların da “Yönetilenlerin” bir parçası olmaktan ötesinde bir kimliği-yeri yoktur bu sistemde. Bu nedenle, basit bir mantıkla bile olsa, burada hemen şunu söyleyebiliriz: Kürtler, eğer daha demokratik bir yapı içinde kendi kimlikleriyle temsil edilerek yaşamak istiyorlarsa,

herşeyden önce, varolan bu sistemin-statükonun değişmesi için mücadele etmelidir. Bu ise, kaçınılmaz olarak onları mevcut Yönetici elite-“Devletle” karşı karşıya getirir.

Ama hepsi bu kadar değil!.Yani, sistem sadece Kemalist Devletle Kürtler’den ve bunların kendi aralarındaki mücadelelerden oluşmuyor! Daha önce de ifade ettiğimiz gibi, üretici güçlerin gelişmesine paralel olarak, bir de aşağıdan yukarıya doğru gelişen bir kapitalizm ve onun güçleri var ülkede. Bunu da şöyle gösterelim:

Şimdi, burada iki sistem var. Eskiden beri varolan, bildiğimiz Kemalist Cumhuriyet ve bunun içinden çıkıp gelen, yeni, yani burjuva-demokratik cumhuriyet. Buna bağlı olarak da, iki sistem arasında kıyasıya bir mücadeledir..Eski sistemi temsil eden Kemalist elitele yeni temsil eden burjuvazi arasındaki mücadeledir bu. Dış dinamiklerle de bütünleşerek dünyaya açılan, daha çok üretmek daha da zenginleşmek isteyen Anadolu burjuvazisi, eski sistemi değiştirerek onu çağa uygun hale getirmek istiyor.

1-Anadolu burjuvazisinin Kemalist elite karşı verdiği bu mücadele (ki bu mücadeleyi bugün AK Parti temsil ediyor) bir demokrasi mücadelesidir. Daha düne kadar “cahil”, “göbeğini kaşıyan adam” olarak küçük görülen, horlanan Osmanlı’nın reayasının içinden, onun diyalektik inkârı olarak çıkıp gelen Anadolu burjuvazisinin, kendini, kendi kimliğini kabul ettirme, buna bağlı olarak da sistemi ele geçirme, onu kapitalist bir cumhuriyet haline getirme mücadelesidir bu.

2-Ancak, iki sistem arasındaki bu mücadeleyi, varolan eski sistemin kendi içindeki mücadelelerle, ve bir de tabii, gelişmekte olan yeninin içindeki mücadelelerle karıştırmamak gerekir.

Biz şimdi önce, varolan eski sistemin içindeki mücadeleleri ele alalım: Bunlar, Devletin medeniyet-kültür değiştirme baskısına karşı geleneksel kültürü savunma reaksiyonu ile (Saadet Partisi etrafında toplanan hareket), gene Devletin yeni bir ulus-“Türk ulusu” yaratma politikasına karşı reaksiyon olarak doğan “Kürt milliyetçi” hareketidir (ki bunu da bugün PKK temsil ediyor). Yani, hem geleneksel kültürü savunmayı temel alan din temelli bir reaksiyon, hem de, Devletin yarattığı etnik zihniyete karşı gene etnisite temelli bir reaksiyon.. Bunların ikisi de varolan sistemin kendi içindeki “muhalafet” olarak ele alınmalıdır. Bu durumda, Devlet ve onun karşıtları, birbirlerinin varlık şartını oluşturan “düşman kardeşler” olarak birarada varolmaktadırlar. Aradaki mücadele de bunların birbirlerini yaratma-varetme mücadelesidir...

3-21.yy’ın dinamiklerine uygun modern-demokratik bir sistem içinde, kendi kimlikleriyle özgür bir şekilde yaşamak isteyen Kürtler bu mücadelede (ona karşı bir reaksiyon olarak bile olsa) Kemalist elitin yanında yer alamazlar. Mademki bu bir özgürlük-demokrasi-kimliklerin tanınması mücadelesidir, o halde, Kürtlerin de bu mücadelede Anadolu burjuvazisiyle birlikte yer almaları gerekir. Olayın bilimsel çözümü budur.

Ama tabi burada bir nokta var!. Dikkat ederseniz, yukarda, “demokratik bir sistem içinde özgür bir şekilde yaşamaktan” bahsettik. Ve varılan sonucu da buna göre formüle ettik. Ama yok eğer sizin amacınız demokratik bir sistem içinde birlikte yaşamak değilse, kafanızda halâ, 20.yy mantığıyla eski tipten ayrı bir ulus devlet kurma niyetiniz varsa, o zaman durum farklıdır. Bu durumda yapılacak iş, hem yönetilenler olmaktan, hem de etnik reaksiyondan kaynaklanan potansiyelleri de kullanarak (burjuvazi ile Kemalist elit arasındaki çatışmalardan da yararlanıp) “bağımsızlık” sürecinde kendi yolunuzu açmaktır. Kimse birbirini aldatmasın olayın bilimsel yanı budur. Ha bu yanlış mıdır? Öyle birşey söylemedim! **Ama eğer benim fikrimi sorarsanız, ben diyorum ki, bu türden ulus yaratma-yeni bir ulus devlet kurma hayali artık 20.yy’da kalması gereken gerici bir hayaldir. Bu benim görüşüm. Ama tabi, bunun aksini savunmak da insanların demokratik bir hakkı olmalıdır. Teröre ve şiddete başvurmamak kaydıyla herkes istediği çözümü önerebilmeli, bunun mücadelesini verebilmelidir. Benim asıl savunduğu görüş bu..**

İşte şimdi geldik problemin çözümüne:

KÜRT SORUNU NASIL ÇÖZÜLÜR

Önce şu soruyu soralım: Kürtler ne istiyorlar? “Kürt sorunu” deyip duruyoruz, burada çözülmesi gereken problem nedir? Birlikte yaşamak mı, ayrılmak mı, yoksa federal bir yapı mıdır istedikleri. Ya da, “demokratik özerklik” diye ifade edilen, ama içeriği bir türlü doldurulamayan “şey” midir istenilen? Nedir? Kim biliyor bu sorunun yanıtını? Kürtler mi, yoksa Türkler mi? Kim?..Ben size söyleyeyim: Hiç kimse! Evet, herkesin kafasında mutlaka bir şeyler var, ama bunların somutlaşabilmesi ve temsili bir nitelik kazanabilmesi için demokratik bir tartışma ortamına ihtiyaç var. Peki, Kürtler ne istediklerini bilmeden-bunu tam olarak belirleyemedi-nasıl çözüm bulacaksınız bu soruna. Hükümete, “Kürt sorununu niye çözümüyorsun” diyorlar! Nasıl çözsün hükümet Kürt sorununu! O da tutuyor TRT Şeş’i faaliyete geçiriyor, “demokratik açılım” diyor, ne yapacağını tam olarak bilmeden iyi niyetle birşeyler yapmaya çalışıyor. Ama olmuyor! Kimseyi memnun edemiyor. Ne olacak peki bu iş, bu süreç nereye kadar gidecek böyle? Bu soruya daha önce şöyle cevap vermişiz⁵:

“Ben Kürt sorununu Türkiye’nin demokratik cumhuriyete dönüşümü süreci içinde çözülebilecek bir demokrasi sorunu olarak görüyorum. Bütün diğer sorunlar gibi onun da, zora, şiddete, silaha başvurmamak kaydıyla, her türlü görüşün açıkça ifade edilebildiği bir ortamda çözülebileceğine inanıyorum. Bunun için de artık Türkiye’nin şu insiyatifi-cesareti gösterebilmesi gerektiğini düşünüyorum: Türkiye diyebilmelidir ki, “ne istiyorsun kardeşim sen, ayrılmak, ayrı devlet kurmak mı, federasyon mu, Apo’yu serbest bıraktırmak mı, Kürtlerin kendi kimliklerini özgürce ifade edebilmelerini sağlamak mı, buyur kur partini, al işte sana legal siyaset yapma olanağı, anlat düşüncelerini insanlara, eğer onları (Kürtleri ve Türkleri) ikna edebiliyorsan ne ala, yok edemiyorsan, bu da artık senin kendi sorunundur. Bu durumda, ya ikna mücadelesine devam edersin, ya da, ben nerede hata yapıyorum diye düşünerek ona göre yeni politikalar üretirsin”..

Ama sadece Kürt sorunu için de değil, bütün diğer “sorunlar” için de geçerlidir bu çözüm yolu! “Sen ne istiyorsun, şariat devleti kurmak mı? Buyur sen de kur partini, al sana da legal siyaset yapma olanağı!” “Ama bir şartla! Zora ve silaha, teröre-şiddete başvurmamak, terörü ve şiddeti övmemek kaydıyla! Halkı kin ve nefrete yöneltmemek, insani duyguları zedelememek kaydıyla! Kimseye hakaret etmeden, kimseye saldırmadan yap siyasetini, anlat düşüncelerini, her türlü propaganda serbest. Aksi halde en sert şekilde cezalandırılırsın! Hem bu sefer artık, demokratik kamu oyunu da karşına alacağı için hiçbir şansın kalmaz”!..

⁵ „Milliyetçilik Nedir, Kürt Sorunu Nasıl Çözülür“, www.aktolga.de Makaleler..

Çözüm, böyle bir sürecin içinde, kolektif iradenin ürünü olarak ortaya çıkacaktır. İnsanların kendi geleceklerini özgür iradeleriyle inşa etmelerinin mekanizması budur. 21.yy'ın insan ilişkilerinde problem çözme yolu budur. Demokratik Cumhuriyet'e giden yol budur... Var mısın Türkiye"?.

Peki bütün bunlar nasıl olacak? Tek bir yolu var bunun: Yeni bir Anayasa..Öyle bir anayasa yapacaksınız ki;

1-Bu anayasayada teröre ve şiddete başvurmamak kaydıyla her türlü düşüncenin yolu açık olacak. Bu koşullar altında herkes legal siyaset yapma olanağına kavuşacak.

2-Anayasal vatandaşlık esas olacak. Yani, 12 Eylül Anayasa'sındaki Vatandaşlık Maddesi değiştirilerek, buradaki "Türkiye Cumhuriyeti Devletine vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkese Türk denir" ifadesinin yerine "Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşı denir" ifadesi konulacak!..

3-Bu yeni anayasada, anadil de dahil olmak üzere, Devlet vatandaşlarının hertürlü kültürel faaliyetlerini destekleyecek, bunların gelişebilmesi için bütün olanakları seferber edecek..

4-Yerel yönetimleri güçlendirecek. Ülkeyi sadece Ankara'dan yönetilir olmaktan çıkaracak. Mahalli sorunların yerinde çözümü için gerekli insiyatiflerin gelişmesi sağlanacak..

Türkiye bu cesareti gösterebildiği an olay biter! Sadece PKK olayı da değil, "Ermeni soykırımı" tartışmaları da biter! Şeriat korkuları da!

Ne diyecek o zaman dağda silahlı eylem yapanlar, "hayır biz açık-legal faaliyet göstermek istemiyoruz" mu diyecekler! Böyle bir durumda, "peki o zaman sizin derdiniz ne kardeşim" diyenlere ne cevap verecek bu insanlar! "Hayır, biz düşündüklerimizi açıkça söylemek istemiyoruz" mu diyecekler? Ne olur o zaman onların hali düşünebiliyor musunuz!

Mücadeleyi önce ideolojik planda zihinlerde kazanacaksınız! Ama ideolojik mücadele de, etnik temelde, bir ideolojiye karşı başka bir ideolojiye öne sürerek, yani, milliyetçi ideolojileri çarpıştırarak kazanılamaz!!⁶ Çünkü, böyle bir zeminde her ideoloji kendi karşıtını üretir, yani etki tepki ilişkisi içinde oluşur. İşin içine zor faktörünü katmadan bir mücadeleyi kazanabilmenin yolu, insanların gönüllerine, insan olan yanlarına, özgür insan bilincine hitab edebilmekten geçer.

SON GÜNLERİN BAZI TARTIŞMA KONULARI:

"TÜRKİYE FİLİSTİNLİLERİ KURTARMAYA KALKACAĞINA ÖNCE KENDİ KÜRT SORUNUNU ÇÖZSÜN"!..

Bunu söyleyenler öyle "cahil" insanlar falan değil ha! Hepsi de okumuş-"batıcı"- "modern", üstelikte çoğu "solcu"- "ilerici"- "liberal" geçinen kişiler!.."Türkiye Filistinlileri kurtarmaya kalkacağına önce kendi Kürt sorununu çözsün" diyorlar. Kürt sorununun çözülmesinden anladıkları da PKK'nın tanınması, onunla masaya oturulması!

Ama biz şimdi önce şu "Filistini kurtarma" meselesini ele alalım:

Diyorlar ki, "bu işler hep Davutoğlu ile Erdoğan'ın başının altından çıkıyor. Bunlar yeni bir Osmanlı yaratma peşindeler"!.Ya da, "İslam enternasyonalizmi peşinde bunlar"!..

⁶ Kürt milliyetçiliğine karşı Türk milliyetçiliğini savunarak bir yere varamazsınız! Varırsınız aslında tabi, ama bu, önce kanın gövdeyi götürdüğü, sonra da ikiye bölünmüş bir Türkiye gerçeğinden başka bir yer olmaz!..

Yıl 2008, Amerika'da kriz patlamış, Avrupa sallanıyor!. Türkiye'nin ihracatı hızla düşme eğiliminde. Çünkü, ihracatının büyük bir kısmını Avrupa ülkelerine yapıyor Türkiye. Orda kriz başlayıpta insanların satın alma güçleri azalınca bu Türkiye'nin ihracatını da etkiliyor tabi. Ne yapacaksın? Alternatif yeni pazarlar bulacaksın! Bu işin tek çaresi budur. **İşte sizin beğenmediğiniz o Davutoğlu-Erdoğan ikilisi de bunu yaptılar. Yiğidi öldür ama hakkını yeme demişler.** Ben televizyondan seyrederken başım dönüyor! Bir gün Amerika'dalar, bir gün Orta Doğu'da, ertesi gün de Kafkasya'da..Derken, bir de bakıyorsunuz Balkanlar'da..Bu insanlar son iki yıldır böyle çalıştılar. Ve ne oldu sonunda? Bugün bir Yunanistan, bir İspanya, bir Portekiz ve diğer Avrupa ülkeleri halâ krizin etkisiyle kıvranırken Türkiye ekonomisi tekrar büyüme yoluna girdi. İhracat gene rekorlar kırmaya başladı. Nasıl oldu dersiniz bütün bunlar? **Kim ne derse desin Davutoğlu-Erdoğan ikilisi olayı doğru analiz etmişlerdir. Zincirin ana halkasının Filistin'den geçtiğini görerek tam on ikiden vurmuşlardır süreci!** Eğer bugün Orta Doğu'da insanlar sokaklarda Erdoğan posterleri taşıyorlarsa bunun bir anlamı vardır. Orta Doğu pazarlarının kapıları böyle açıldı..Bir Sırbistan'la Bosna'yı barıştırmaya çalışıyor Türkiye, niye? "Kafkaslar'da ne işi var Türkiye'nin" diyorlar, evet ne işi var? Utanmasalar "Türkçülük peşinde" diyeceler, ama o alan MHP'nin tasarrufunda olduğu için muhtemel koalisyon ortaklarına pek laf ettirmek istemiyorlar! Sözün kısası, Latin Amerika'dan Kafkaslar'a, Balkanlar'dan Orta Doğu'ya koşturarak kurulan o ilişkilerle, halklar, sivil toplumlar arasında kurulan yeni tipten o bağlantılarla kurtuldu Türkiye krizin etkilerinden. "Türkiye'nin Filistin'de ne işi var" diyorlar! Eğer Erdoğan bu politikayı izlemeseydi ne olacaktı bir de ona bakalım: İhracat düşünce zaten %15 lere dayanmış olan işsizlik daha da artacaktı. Ve belki de bugün Yunanistan gibi biz de debelenip duracaktık ortalıkta! Ama o zamanda "devrimci" nutuklar atarak sokakları kimseye bırakmayan da gene bunlar olurdu! Hiç şüpheniz olmasın!

Türkiye'nin önünde bir tek yol var ve dua edin ki Erdoğan da bunu görüyor: 21yy'ın barış politikasına angaje olmak. Türkiye, ekonomisinin de ancak bu şekilde gelişebileceğini görüyor. Ancak bu tür bir dış politika sayesinde ki, içerde demokrasinin de gelişebileceğini görüyor. Hem ne oldu size böyle, daha dün "iki üç daha fazla Vietnam" derken, birden "Türkiye'nin Filistinde ne işi var" demeye başladınız!..

Ekseni kayıyormuş Türkiye'nin! Daha düne kadar "Amerikancı" dediğiniz insanları, hiç utanmadan, şimdi de, "niye Amerikaya karşısın" diye suçlamaya kalkmaktır bu! Ama size bir şey yöleyeyim mi, Türkiye'nin ekseni falan kaymıyor! Davutoğlu-Erdoğan ikilisinin de söyledikleri gibi, Türkiye daha yeni yeni kendi eksenini inşa ediyor, ve de üstelik bunu 21.yy'ın dinamiklerini gözönüne alarak yapıyor⁷..

Sizin o beğenmediğiniz o Erdoğan ki, Obamadan beklenen barış misyonunu da yüklendi o bugün!. Göreceksiniz Obamayı da Türkiye kurtaracak İsrail lobisi+Yeni muhafazakar tutsaklığından!

Az kaldı, çok az kaldı..bekleyin..şu Anayasa Mahkemesi kararını bir açıklasın bakın o zaman neler oluyor! Türkiye'yi kimse durduramaz artık!.Türkiye yakında barış ve demokrasi dersi verecek bütün dünyaya...

"HÜKÜMET APO'YU-PKK'YI TANIMALI, KÜRT SORUNUNU BU ŞEKİLDE ÇÖZMELİYMiŞ"

Diyelim ki hükümet Apo'yla-PKK'yla masaya oturdu ve belirli konularda da anlaşıldı, ne olacak, "çözülecek"mi Kürt sorunu? Bunlar hep "solcu"- "liberal" içi boş hayaller!. Ben size söyleyeyim bu durumda nelerin olacağını:

⁷ 21.yy'ın „bağımsızlık“ anlayışı budur işte!..Hani nerde o "68'liler" ve "68'in bağımsızlık ruhu" ..Bir ben kaldım galiba o "ruhu" savunan!..

Daha imzalar kurumadan hemen ertesi gün başka bir “Kürt devrimci” grubu çıkar ortaya ve hemen Apo’yu da, PKK’yı da hain ilan ederek sil baştan yeniden başlar “mücadeleye”!..Kim veriyor bunun böyle olmayacağını garantisini! Nasıl vereceksiniz ki, daha henüz sorunun nasıl çözüleceği bile tartışılmadan, kollektif, yani herkesin içine sinen bir çözüm formülü bulunmadan nasıl çıkacaksınız bu işin içinden. Sadece Kürt tarafını da değil “Türk tarafını”da tatmin etmelidir bulunacak çözüm. Yoksa gene olmaz bu iş!..Bu nedenle, önce serbest tartışma ortamı oluşmalı ve bütün görüşler açıkça tartışılabilir diyorum ben. Bu olmadan başka hiçbirşey olmaz değişimin nedeni budur. Hele önce bir bilelim, Apo ne diyor, PKK ne diyor..diğerleri ne diyorlar..öyle değil mi..Hem sonra, “sorunu ancak Devlet çözer” diyen bir “liderle” nasıl masaya oturacaksınız ki! Bunun için herhalde önce o “Devletin”, yani Ergenekoncuların gelmesi lazım iktidara! Bunu mu bekleyeceğiz yani!..hikâye bunlar..

YENİ BİR “ULUS DEVLET” KURMA HAYALİ NEDEN 21.YY GERÇEKLERİYLE BAĞDAŞMIYOR..

Önce tekrar şunun altını çizelim: Ben, herşeye rağmen, “ayrılmak, ayrılarak ayrı bir devlet kurmak” düşüncesinin de serbest olmasından yanayım. Yani, bu konudaki düşüncelerimin öyle “milliyetçilikle” falan alakası yoktur!..

Evet, “bir ulus yaratarak” “Batı’daki ulus devletler gibi bir ulus devlet kurmak” hayali 20.yy’la birlikte artık işlevini kaybetmiştir!. Nedeni çok açık: Ulus yaratmak ve ulus devlet kurmak hayali burjuvazi için kapitalizmin gelişme döneminin olmazsa olmazıydı. Herşeyden önce bir pazar ve işgücü ordusuna sahip olma sorunuydu bu o zamanlar. Ulusal sınırlar, pazarı garanti altına alan bir duvardı. “Yaratılan” o ulusun “vatandaşları” ise, kapitalizm açısından her an çalışmaya hazır işgücü anlamına geliyordu. Bugün bunlar hep geride kaldı! Çünkü, iş yapmak isteyen için bütün dünya bir pazar artık! Sen tek ki iste! Kuzey Kore falan gibi, halâ 20.yy kalıntısı bir dinazor olarak varlığını devam ettirmeye çalışan birkaç ülke hariç, dünyanın neresinde istersen her yerde iş yapabilirsin. Hem bedava arsa da veriyorlar sana, bilmem kaç yıl vergiden muaf olarak üretim yapma garantisiyle birlikte!.Ucuz işgücüyle mesele eğer, o da problem değil, istersen Çin’e git orda yatırım yap! Bak, ayda 100 dolara çalışıyormuş insanlar orada! Ha, bir süre sonra orası da mı pahalı geldi, topla tasını tarağını, bak koskoca bir Afrika var önünde, halâ bakir! İnsanlar açlıktan ölüyorlar⁸! Oraya git! Kısacası, artık o “çakıl taşı” edebiyatı devri sona erdi! **21.yy’ın yol gösterici ilkesi, en iyi kalitede malı en ucuza üretebilmektir. Ki, bunun da yolu, en yeni, en iyi bilgiye sahip olmaktan geçiyor. 20.yy kalıntısı insanlar halâ “çakıl taşları” için kavga ederken 21.yy’ın insanı bu ilkeleri hayata geçirerek-atı alarak- Üsküdar’ı geçiyor!. Siz halâ devam edin bakalım ulus yaratarak ulus devlet kurma hayali kurmaya!**

Hem sonra, “yeni bir ulus yaratma” davası kimin işine yarar artık biliyormusunuz: Birtürlü dünyalı olamayan, geri kalmış üç tane yerel zorbanın! Akılları sıra ulusal sınırlar içine kapanarak eskiden olduğu gibi bir tekel ortamı yaratacaklar, böylece, rekabetten kurtularak, ulus devletin de yardımıyla kendi halklarını sömürmeye devam edecekler!. Hey gidi günler hey! Aç tavuk rüyasında darı görürmüş! Öyle bir dünyada yaşıyoruz ki artık, onu da yedirmezler adama! 21.yy’ın göbeğinde sen yeni bir Kuzey Kore inşa etmeye kalkacaksın da sana mücadele edecekler ha! Haydi diyelim ki “sen çok güçlüsün” ve de başardın! Ve başladın o “Kızıl Kimmerler” gibi “sosyalizmi” inşaaya! O hain, şu casus derken bu kafayla bir süre sonra herkesi ipe çekersin de kuracağın o fabrikanda çalışacak insan kalmaz ortada!.

Hem sonra hiç kimse heveslenmesin! Hiç arabaya binmemiş insanları attan indirerek eşeğe binmeye ikna edebilirsiniz belki, ama artık uçakla gidiliyor heryere! Ve de 3G teknolojisiyle haberleşiyor insanlar. Sen bu insanları mı hapsedeceksin o yeni kuracağın “ulusun” sınırlarının içine!

⁸ Bu arada yeri gelmişken söyleyeyim: Türkiye Çin’den sonra Afrika’ya en çok yardım-yatırım yapan ülke imiş!..Çin, daha çok madencilğe falan yatırım yaparken, Türkiye eğitime, insan yetiştirmeye yatırım yapıyormuş. Afrika’nın her yerinde Türk okulları varmış..Neden bahsediyorsunuz siz!..

Hayır mı diyorsunuz! Ne istiyorsun kardeşim o zaman sen? Elinin altında koskoca bir Türkiye varken, Türkiye'nin her yerinde iş yapmak para kazanmak imkânı varken, bunları bir yana iterek kendini dört dağın arasına kapatmak mı istiyorsun! Ha, yok sadece kimlik sorunu mudur dava, kültürel gelişme, anadilini serbestçe kullanabilme, siyaset yapabilme, eşit haklar mıdır..ona kimse birşey diyemez..ama o zaman da sorarlar adama, bütün bunlar için adam öldürmeye gerek var mı! Niye o zaman bu savaş! Ulus devlet kuracaklarmış! Haydi bu türden hayaller kuranları anladık, yeni tipten ağalar olarak kapalı av alanlarında saltanat sürmek istiyor bunlar, peki ya onların peşinden gidenler, onlara ne oluyor! Bir zamanlar "Türkler'in yaptığına mı" özeniyorsunuz! O "Türkler ki", halâ, kendi elleriyle yarattıkları o "ulusalcı ağalarından" kurtulmaya çalışıyorlar! "Türk" Ergenekoncuları yetmiyormuş gibi bir de "Kürt" Ergenekoncularıyla uğraştırmak zorunda kalmasın bu insanlar!..

BİR NOKTA DAHA: HA SAHİ, NE OLDU ŞU "YENİ-SOL" PARTİ..

Hani siz geçenlerde DİSK'i, Alevileri falan da yanınıza alarak yeni bir "sol parti" kurmuşunuz da (yeni SHP'yi kastediyorum) iktidara yürüyecektiniz, ne oldu? Bu yeni partinin hiç sesinin falan çıktığı yok da! Yoksa Kılıçdaroğlu olayından sonra Doğan Medya Grubu artık yüz vermiyor mu size!.O büyük "liberal-solcu" ideologlar da unuttular galiba iki ay önce söylediklerini! Bakıyorum, Kılıçdaroğlu geldi geleli bütün bunların hepsi unutuldu! İşte sizin "solculuğunuz"da bu, "liberalliğiniz"de! Kim inanır size!.Doksan yıldır "sol" var bu ülkede, niye hep yüzde birin bile altında oluyor bu "sol" hiç düşündünüz mü! İsterseniz adınızı değiştirin de "liberal" deyin kim inanır size, geçti o günler artık!..